

Reporter: Evet sayın seyirciler. Size söz verdiğimiz gibi, şu anda Yerus alim'de bulunuyoruz. Daha doğrusu, buradaki emperatorluk mahkeme salonunda. Sene 3, yani emperator Augustus'un 30. yılında.

Gördüğünüz gibi, salon tıkabasa dolu. Sanki bütün kasaba gelmiş. Hatta birçok yabancı misfir de görüyorum.

Evet, bugün çok ilginç ve heyecanla beklediğimiz bir davayı seyredeceiz. Yalnız, bu ne suç, ne de miras davası. Söz konusu oluyor bir kişinin kimliği için. İsa adında bir kişinin aslında kim olduğunu öğrenmek istiyoruz.

Değişik teoriler ortaya atılıyor. kimisi onun sıradan bir insan olduğunu söylüyor. Başkaları gene, onu büyük bir peygamber sanıyorlar. Ama üçüncü bir varyant daha var. O kadar şaşırtıcı bir düşünce, onu ağzıma almaktan korkuyorum bile.

Neyse, hakem bey nerede acaba? Aaaa, şimdi onu gördüm.... evet ta kendisi: Gayus Marsyanus Grakhus. Evet... şu anda mahkeme salonuna ayak basıyor. Herkesin de ayağa kalkması lazım, kanundur.

(bütün toplantı ayağa kalkıyor)

Evet, hakem beyin sözlerini dikkatle izliyelim....

Hakem: Tamam, oturabilirsiniz. Umarım bu dava çok uzamayacak.

Evet, bugünkü işimiz: o İsa dediğimiz kişinin kim olduğunu tespit edelim. Bu amaçla onu tanıyan, onunla karşılaşan birkaç şahit çağırdık. Geldiğiniz için teşekkür ederiz. Yol masraflarınızı devlet size çevirecek.

Peki, o İsa dediğiniz kişi burada mı? Burada ise öne çıksın.

Meryem: Buyurun hakem bey ! *(bebeği gösteriyor)*.

Hakem: Ne bu? Benimle dalga mı geçiyorsun? Neyse. Madem sanık henüz bebektir ve konuşmıyor, en iyisi seninle başlayacaz. Sanıyorum, İsa'nın anası sensin. Doğru mu?

Meryem: Evet, benim.

Hakem: Adın nasıl ?

Meryem: Meryem-bat-Yoakim

Hakem: Meslek?

Meryem: Ev kadınıyım, kızana bakıyorum.

Hakem: Aha *(yazıyor)* ... Nerede yaşıyorsun? ...

Meryem: aslında Nasıra kasabasında, ama şu anda kocamla Beytlehem'de kalıyorum.

Hakem: Anlat bakalım, bu bebeğin doğumu nasıl oldu? Her gün bebekler doğuyor, seninkisi farklı mı oldu?

Meryem: Çok farklı hakem bey !

Bir gün bana bir melek geldi. O da Allahın başmeleklerinden Cebrail. Ve bana şöyle dedii: "Selam sana, ey şanslı kız! Rab seninledir."

Ben de bu selam sözüne çok fazla şaşıtm: acaba ne demek istedi. Galiba beni bir iş

için seçti, ama o iş ne olacaktı?

Ve devam etti: “Meryem, korkma. Çünkü Allahın gözünde iyi göründün. Bak gebe kalıp bir oğul doğuracan Onun adını İSA koyacaksın

O büyük alacak, Ona Allahın Oğlu diyecekler. Hem de kral Davut gibi güçlü bir kral olacak!”

Hakem: Dur, dur, dur ... tane tane düşünelim:

Sizin eski krallarınızdan Davut hakkında işittim. Ama o 1000 sene önce öldü. Ve bin seneden sonra onun soyundan başkası yeniden kral olsun?

Ha, güldürme beni. Kaldı ki, senin gibi bir ev kadınından.

Yetmiyor bu, bir de Allahın Oğlu olacaktı. Vay be, sen ne kadar da önemli biri imişin.

Meryem: Bana inanın hakem bey! Olayları olduğu gibi anlatıyorum.

Ben de sonra o meleşe cevap verdim: “Ama bu nasıl olacak? Ben hiç erkeğe varmadım. Ben daha nişanlıyım. Nişanlım Yusuf'a ne söyleyecem?”

Doğrudan panikaya düştüm, hakem bey.

Sonra melek anlattı bana, bu nasıl olabilir:

“Kutsal Ruh senin üzerine gelecek ve Allahın kuvveti senin üzerine gölge salacak”

Bu nasıl olacaktı? Ben bakire idim, delikanlı işte. İnsanlar ne düşünecekler, ne söyleyecekler? Ben de çok fena korkmaya başladım.

Bizim kanunlarımıza göre evlenmeden gebe kalan kızları taşıyorlar. Ve açıkçası, ben korktum

Ama Madem ki Allah bana bu buyruğu verdi, dedim: “Allahım, senin isteğin olsun. Senden gelen herşeye razıyım”.

Ama bu hemen olmadı: önce melek bana bir işaret verdi, inanayım diye. Dedi ki, “Bak, senin hısımlarından Elizabet var ya. O da yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır dedikleri bu kadın şimdi altıncı ayındadır. İşte, Allahın yapamayacağı hiç bir şey yoktur.

O zaman dedim: “Ben Allahın kuluyum; bana dediğin gibi olsun”

Hakem: Sonra?

Meryem: Sonra melek yanımdan ayrıldı.

Hakem: Vay be! Büyük hikaye! Ben şahsen realistim: melek imiş, peri imiş, bana öyle masalları anlatma. Ama olsun, burada işim tarafsız olmak.

Peki, o bahsettiğin akrabalar... Eli- ... neydi adı?

Meryem: Elizabet, hakem bey.

Hakem: Evet, o ! Kendisi şu anda burada mı?

Meryem: Evet, hakem bey. Şurada oturuyor.

Hakem: Güzel, onu da dinleyelim... sonra kocan da gelsin.

(Elizabet yaşlı olduğu için ağır ağır yürüyor)

Birisi gelsin kadıncağıza yardım etsin.

Peki... adınız ve memleketiniz?

Elizabet: Elizabet-bat-Aharon. Kocamla birlikte Hebron kasabasında yaşıyoruz; Yerus alim'e yakın.

Hakem: Bu  nceki şahit, yani Meryem'e akraba imi in, doğru mu?

Elizabet: Evet, kuzeniz. Analarımız kardeş.

Hakem: Neyse. Bize anlat bakalım. Meryem'in dediği doğru mu?

Elizabet: Evet, hakem bey, doğrudur.

Meryem'e görünen melek, yani Cebail, en birinci kocama göründü.

Hakem: Kocan kim, ne i  yapıyor?

Elizabet: Adı Zekerya, 50 seneden fazladır Yerus alim'de tapınakta Allahg revlisi olarak hizmet ediyor.

Hakem: Aha, demek Allah adamı. Saygın biri. Devam et...

Elizabet: Evet. uzun senelerden beri Allaha hizmet ediyor.

Bir gün ona d  t , Allahevinde tütsü yaksın. O zaman melek ona bildirdi ki, "Senin karın Elizabet gebe kalacak, bir oğul doğuracak... onun adını da Yahya koyacaksın."

Çünkü, hakem bey, 62 ya ında idim ve hiç gebe kalamamı tım. Benimle eğlenirdiler, kısır imi im, Allaktan lanetli imi im. Onun için gebe kalınca çok ağır sevindim.

Hakem: Neyse, neyse, beni ilgilendirmez. Anlat bize, Meryem'le kar ıla man nasıl oldu?

Elizabet: Altı aylık gebe idim. O zaman Meryem yanıma geldi, yani Hebron'a. Anlattı bana, nasıl ona da bir melek göründü, ona da Allaktan bir evlat verilmiş, hem de bambaşka bir biçimde, hiç erkekle yatmadan.

Meryem daha yoldan gelirken, bizim eve ayak bastığı gibi, karnımdaki bebek ba ladı çok hareket etsin... ama değil her gün gibi, çok fazla... sanki sevinçten fırladı. Sanki hissetti, İsa ona yaklaşıyor..

Ve sonra hissettim nasıl Allahın Ruhu üzerime geliyor, tıpkı nasıl eski zamanlarda Allah adamlarının  erine gelirdi. Meryem'e de aynısı oldu.

Ve... ve... Öyle oldu, Allahın kuvveti önce beni konu turdu, sonra da Meryem'i.

Ben yüksek sesle şöyle bağırdım (*gittil e daha heyecanlı anlatıyor*):
"Kadınlar arasında en mutlusun, ne mutlu da senin karnındaki bebeğe.

Ve nereden bana o şans ki, Rabbimin anası bana geliyor? Çünkü i te, ne zaman senin selamının sesi kulaklarıma geldi, tam o zaman bebek karnımda sevinçle fırladı.

Ne mutlu o kadına ki, Rab ona ne konu mu tu olacak diye iman etti."

Hakem Dur aacık, dur aacık. Sakinle . Burada mahkeme salonunda da transa girmeyesin, ha !!

Sen demin ilginç bir söz kullandın: Meryem'in rahmindeki bebek için bir söz kullandın: 'Rabbimin anası'. Siz Yahudiler 'Rab' derken tanrınızı kastetmiyor musunuz?

O zaman Meryem'in bebeği nasıl Rabbin olacak?

Elizabet: Hakem bey, ben size sadece meleğin sözlerini olduğu gibi anlattım. Tam öyle oldu. Yüzde yüz ben de onu anlamadım, ama herhangi bir biçimde Rabbimiz Allah bir insan olarak yeryüzüne gelecek.

Eski peygamberler, mesela 400 sene önce yaşayan Malaki de aynısı söylemişti: “Aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek”

Benden sonra Allahın Ruhu Meryem'i de konuşturdu. O da şiir gibi, hani menzume gibi, Allahımızı övdü ve dedi ki, onun doğuracağı bebek bir gün kurtarıcı olacak.

Hakem: Tamam, yeter bu kadar. Bana burada vaaz verme. Oturabilirsin. şimdi de Meryem'in kocasını duymak istiyorum. Neydi adı?

Meryem: Yusuf !

Hakem: Evet, Yusuf öne gelsin bakalım. *(Yusuf yaklaşıyor)*

Adını, memleketini ve mesleğini söyle.

Yusuf: Adım Yosif-ben-Yakov. Cinsimizin memlekti aslında Beytlehem. Ama ben hep Nasıra kasabasında yaşadım... Celile sancağında.

Zanaatım, inşaat ustası; evlerde tahta işlerini yapıyorum... mesela çatılarda.

Hakem: Anlat bakalım bu çocuk hakkında ne biliyorsun? Anladığım kadar senden değilmiş.

Yusuf: Evet doğru, hakem bey.

En başta ben de şaşırdım. Kendimi aldatırılmış sandım, boynuzlamış sandım. Meryem'le ben nişanlı idik, henüz aynı çatı altında yaşamazdık. Ama bizim halkımızda bu evli sayılıyor.

Meryem de anlattı bana, başkası ile işi olmamış... yok efendim bebek Allahtan imiş... Kutsal Ruh'tan imiş... inanamadım. Hangi erkek öyle bir şeye inanacak?

Sonra eve gittim, düşünmeye başladım. Ve karar verdim onu bırakayım, ama saklıdan. Meryem'i herkesin önünde rezil etmek istemedim. Tam böyle alıp verirken, uykuya dalmışım. O zaman rüyama bir melek geldi...

Hakem: Aaaa... ne oluyor burada? Meleklerden trafik sıkıştı. Siz Yahudiler melek konuşmadan adım atmıyorsunuz galiba.

Yusuf: Hakem bey, sadece olayı anlatıyorum. İnanın bana, aynen öyle oldu.

Melek bana rüyada dedi ki: “Yusuf, korkma Meryem'i kendine karı olarak yanına al. Çünkü ondaki bebek Kutsal Ruh'tan meydana geldi.

O bir oğul doğuracak, onun adını da İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından kurtaracak olan Odur.”

O zaman ben kalktım, sevindim çünkü Meryem doğru söylemiş.

Sonra bir kaç ay geçti. Sezer Augustos bir zakon çıkardı, bütün emperatorluktaki halkın sayımı yapılsın. Herkes lazımdı doğduğu kasabaya gitsin.

Ben de. Nasıra kasabasında yaşıyom ama mecbur kaldım Beytlehem'e gideyim. Davut'un soyundan olduğum için.

Ve sizde biliyounuz, hakim bey, Beytlehem ufak bir yer. Sayım için herkes Beytlehem'e gitii; geceleme için hiç bir yer yoktu. En sonunda bir hancı geldi,

bize dedi:

Hancı: Bende de yer yok, ama bizim ahırda size bu gece için yer verebilirim.

Yusuf: Biz de oraya gittik, geceyi orada geçirdik. Meryem dokuzuncu ayında idi. Birden onu doğum ağrıları tuttu ve doğum yaptı.

Hakem: Neee ???! Bir ahırda mı? Olur mu öyle şey ! Benim 3 tane evladım var, hepsinde hazırlık yaptık, sonra ebeler geldi, hizmetçiler vardı.

Sizden bir şey anlamadım: hem diyorsunuz o İsa Allahın oğlu imiş, yok efendim, Yahudikerin kralı imiş. Eeee? Ahırda doğmak bir krala yakışıyor mu, yahu?

Yusuf: Dahası var: sonra, gece yarısında cobanlar geldi yanımıza. Biz de şaşırdık tabi.

Sorduk: “Nereden geldiniz. Bizi nasıl buldunuz ?” Anlattılar, nasıl onlara bir melek görünmüş, demiş ki...

Hakem: Te... gene melekler !!!

Yusuf: Demiş ki, Beytlehem'de kurtarıcı doğmuş.

Sonra hemen Nasıra'ya dönmedik. Yakın iki sene Beytlehem'de kaldık. Biliyorsunuz elalemin ağzı durmuyor. Hadi, çok laf yapmasınlar diye Beytlehem'de ev bulduk, işe başladım.

Sonra daha da şaşırtıcı bir şey oldu. Bizim eve uzaktan birtakım yıldıznameciler geldi; zengin soylu adamlar. Birtakım yeni yıldız bulmuşlardı o yıldız da bizim bebek İsa'yı gösterirmiş. Geldikleri gibi İsa'nın önünde diz çöktüler ve bahşiş verdiler.

Daha sonra bir gün uyurken bana gene melek geldi

Hakem: *(ellerini kaldırıyor)* Te, gene melek. Pes yahu, pes ! Susayım bari, melekler bu davayı yürütsünler !

Yusuf: ... bana dedi: “Çocuğu ve anasını al, Mısır'a kaç ve orada kal. Hirodes bebeği öldürmeye bakıyor. Ben sana gene haber verecem.”

Ben de bekliyorum o gün gelsin. Sadece bu dava için geldim Yeruslaim'e. Sonra gene Nasıra'ya yerleşecez. Yok, istemiyorum oğlum gurbette büyüsün.

Hakem: Vau ! Ama da acaip meseleler anlatıyorsunuz. Yavaş, yavaş beni düşündürmeye başlıyorsunuz. Ya hepiniz aranızda anlaştınız, ya da tamamen delisiniz, birtakım büyü yaptılar size.... Ya da doğru konuşuyorsunuz.

Bir de o çobanlar gelsin, onları da dinleyelim.

Çoban: Buyurun hakem bey.

Hakem: Adını söyle bir de memleketini.

Çoban: Eliezer-ben-Ruben. Beytlehem'de yaşıyorum. Ama bazen sürülerimle başka kasabalara da gidiyoruz. Yalnız geldim; arkadaşlarım iş başında, sürülerini brakamadılar.

Hakem: Demek çobansınız. Yahu, çok değişik bir koku var burada... camları açın, aacık hava girsin.

Pekiii, şimdi bana tane tane anlat, oğlum, o gece neler oldu ?

Çoban: Ben arkadaşlarımla birlikte sürülerimin yanında nöbet tutuyorduk.

Aşağı yukarı 8-10 kişi idik. Bütün geceyi öyle geçirdik.

Gece yarısı birden bire çok güçlü bir şafaklık gördük. Anladık bu Rab Allahın yüce şanlılığı idi. Öyle bir korktuk ki...

Hemen bir melek göründü ve bize dedi: "Korkmayın. Size iyi bir haberim var, bütün halkı sevinDirecek bir haber:

Bugün size Davut'un kasabasında bir kurtarıcı doğdu. O aynı zaman Mesih ve Rabdir.

Ve size bir nişan veriyorum: kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız.

Birden gökleri açık gördük ve Allahın yanındaki bütün melekleri gördük. Çok büyük kalabalık, kocaman bir ordu gibi. Ve Allahı övüp şöyle dediler:

"En yüksek olan Allaha şanlar olsun. Yeryüzünde de Allah kimden razı ise, onlara barış olsun."

Hakem: Dur bir dakika. Bu şimdi çok ilginç bir mesele: bu Allaha övgü meselesini brak, ama meleğin dediği çok önemli. Demek, bebek yemlikte yatıyor falan... onu Meryem ya da Yusuf'tan öğrenmediniz, öyle mi?

Çoban: Aynen öyle. Melek bize haber verdi. Biz de hemen Beytlehem'e gittik. Evden eve gezip insanları uykudan kaldırdık. Bütün Beytlehem'i alt üst ettik. Sonra bir hancı geldi...

Hakem: Bu adam mı?

Çoban: Evet, aynısı. O bize dedi: „Sizin aradığınız kişileri biliyorum. Evimde yer yoktu, ben de onlara ahırımı verdim, orada gecelesinler.

Hakem: Bu şimdi çok önemli: biz hakemler buna 'bağımsız tanıklar aracılığıyla doğrulama' diyoruz. Yavaş yavaş size inanmaya başlıyorum. Birbirleriyle hiç konuşmamış olan iki şahit aynısını söylerse, bu çok güçlü bir tanıklık. Eee, sonra?

Çoban: Biraz kaldıktan sonra lazımdı sürülerimize dönelim. Meryem bütün bu olayı derin derin düşünüp yüreğinde sakladı.

Biz sürülerimizde dönerken çok büyük sevinç içinde idik, coşuyorduk. Sanki heyecandan, öyle, havadan yürüyoruz. Çünkü meleğin sözleri doğru çıktı.

Anladık Allahımız bu bebekle büyük bir iş yapacak. Halkımız yüzlerce sene bekledi, ama şimdi Allah yeniden bize konuştu. Ve onu en birinci görenler bizim gibi sıradan, basit kişiler oldu.

Hakem: Tamam, bu kadar yeter. Oturabilirsin.

OK... şimdiye kadar bu İsa'nın anası Meryem'i, babası Yusuf'u, onun akrabası Elizabet'i dinledik. Evet, bir de çobanlardan biri. Ama vardı başka bir şahit.

(Meryem'e) Kim idi, ya?

Meryem: Doğumdan 2 yıl kadar sonra bazı yıldıznameciler geldi evimize.

Hakem: İşte buydu ! Yaşlanıyorum. Peki onlardan biri burada mı şu anda?

Melhior: Eve, ben !

Hakem: Tamam, ayağa kalkıp şöyle buraya gelin lütfen. ... Adınız, memleketiniz ve zanaatınızı söyleyin.

Melhior: Adım Melhior Abadan, Persepolis kasabasında yaşıyorum, İran

Emperatorluğunda.

Zanaat olarak: ben hem yıldıznameciyim, hem de büyük Padişahımız 3. Artabanus'un akıldanecisiyim.

Hakem: Ne? İran mı? Onlar baş düşmanlarımız. *(ayağa fırlıyor, sert bakıyor)*

Konuştuğuna dikkat et. Beni görüyorsun, ama sanki kralların kralı Emperator Augustuos'un önünde bulunuyorsun.

Melhior: *(saygıdan eğiliyor)* Hakem bey, inanın hiç arka düşüncelerim yok. Sadece bu bebek İsa hakkında şahitlik yapmak için geldim.

Hakem: Tamam, tamam... anlat bakalım. Bu bebekle karşılaşmam nasıl oldu?

Melhior: Bizim işimiz göklere bakmak ve yıldızları, planetaları izlemek.

Gördüklerimizden çok şey öğreniyoruz. Ve ona göre padişahımıza akıl veriyoruz. Bir savaşa katılsın mı, katılmasın mı? Bir yolculuk yapsın mı, yapmasın mı.

Aşağı yukarı iki buçuk yıl önce gündoğusunda yeni bir yıldız gördük: çok şaştık, öyle kuvvetli parlayan bir yıldız hiç görmemiştik.

O zaman bir araya gelip hesap yaptık, acaba o yıldızın manası ne olabilir acaba. Ve anladık ki, Yahudilerin yeni bir kral doğdu. Biliyorsunuz, 600 yıldır Yahudilerin kendi kralı yoktur.

Ama dahası var: bu yeni doğan kral sadece Yahudilerin efendisi değil, ama bir gün bütün dünyanın kralı olacak.

Hakem: Neee? Sana dedim dikkat edesin. Bir Yahudi kral asla bizim emperatorlarımızdan daha büyük olmayacak.

Melhior: Hakem bey, ben bunu uydurmadım, yıldızlar yalan söylemez.

Böylelikle ben birkaç yıldıznameci arkadaşım ile karar verdik, o yeni kralı ziyaret edelim, ona tapalım. Yola çıkıp ağır ağır ilerledik. Yolculuk 6 hafta sürdü. En sonunda Yeruslaim'e vardık.

Şimdi, yıldız bize haber verdi o kral hangi bölgede doğacak. Ama tam olarak bilmezdik hangi kasabada. Onun için en birinci kral Hirodes'e gidip, bu konuda bize yardımcı olsun.

Yeruslaim halkı daha duyunca, açan Yahudilerin yeni kralı doğmuş, bir panikaya düştüler. Korktular Hirodes gene fenalık yapmasın.

Hakem: Pfff, Hirodes. Adam Yahudi bile değil, ne anlayacak o?

Malhior: O da hemen eski peygamberlerin yazılarını bilen Allah adamları çağırdı. Ve hemen bir ağızdan gibi dediler: "Beklediğimiz Mesih, Beytlehem kasabasında doğacak"

Hakem: Allahallah... nasıl bildiler onu?

Melhior: Yahudilerin kutsal kitaplarında yazarmış. Mika kitabı bölüm 5'te geçermiş.

Hakem: Bu şimdi gene çok önemli bir olay; gene "bağımsız tanıklar aracılığıyla doğrulama" var. Diyorsun, hem onların kitaplarında yazıyor, hem de gökteki kuvvetler onu söylüyor. Çok ilginç. Daha doğrusu: şaşılacak bir şey. Neyse devam et.

Melhior: Hirodes bize dedi: "Siz şimdi gidin, bebeğe tapın. Sonra bana dönün, ben de

daha sonra gideyim, ona tapayım”.

Biz de yola çıktık. Tam Beytlehem kasabasına dalıyoruz. O zaman aynı yıldızı ikinci defa gördük ve son derece sevindik.

Ve yıldız hangi evin üzerinde durduysa, hemen o eve daldık. Ve gerçekten küçük İsa'yı, anası ve babasını orada bulduk.

İsa'nın önünde eğildik, ona secded kıldık. Getirdiğimiz hediyeleri de çıkarıp ona verdik:

Altın getirmiştik - bir krala layık bir hediye. Çünkü anladık, bu İsa bir gün bütün dünyanın krali olacak.

Tütsü ... çünkü nasıl Yahudilerin baskahini tapınakta Allahın huzurunda onu yakıyor, isa da onun aslısını yapacak gakte

Ve mür ... biliyorsunuz onu cenazelerde kullanıyoruz. Bu gösteriyor İsa'nın ölümü bütün dünya için kurtuluş getirecek.

İsa'ya secde kıldıktan sonra, tam Yeruslaim'e dönecektik, Hirodes'e haber verelim, o zaman Allah bize engel oldu...

Hakem: Dur, söyleme... biliyorum... bir melek size konuştu. Doğru muyum ?

Melhior: Toçno öyle. Bize bir melek göründü ve dedi: “Başka yoldan memleketinize dönün”. Biz de aynen öyle yaptık.

Hakem: Tamam, teşekkür ederim, Melhior bey. Oturabilirsiniz.

Hmmm.... nasıl devam etsek ? Ortadayım: bir tarafta inanmıyorum, Tanrı bugünlerde insanlara konuşsun, melek göndersin, ya da insan olarak dünyaya gelsin.

Ama sizin anlattığınız şahitlikler eski masallara benzemiyor. Taze olaylar gibi, tam gördüğünüz işittiğiniz şeyler anlatırmış gibi konuşuyorsunuz. Başka şahit var mı?

Meryem: Şey, hakem bey. İsa'yı doğurduktan 8 gün sonra, kocamla Yeruslaim'deki Allahevine gittim. Orada yaşlı bir adam ve de yaşlı bir kadın vardı. İsa'nın geleceği hakkında peygamberlik yaptılar.

Hakem: İyi de, onlar şu anda burada mı?

Meryem: Hayır, hakem bey.

Hakem: Neyse, bu dava zaten çok uzadı, aacık daha uzasa problem değil. Üç saat ara veriyoruz, sonra gene buluşacaz. İsa kimdir diye, o zaman karar verecem.

Sonra Simeon (Tomas dede) kopuşarak iceri giriyor, “Ay geç kaldım” diyor. Şahitliğini herkese anlatıyor (vaaz gibi). En sonunda herkese öağrıda bulunuyor, “İsa kimdir” konusunda onlar karar versin, hakem değil.